

пълномощие, опрѣдѣлено отъ конституцията и което да не би могло нито да се намалява, нито да се продължава по волята на изпълнителната властъ. Неприкосновеността на депутатитѣ се изискваше единогласно и всички единогласно осъждаха какъвъ да е *coup d'Etat*.

Старото подраздѣление на околии и сенешалства възбуждаше неудоволствие. Нѣкои провинции искаха да възобновятъ своето самоуправление, основано на историята; но тоза чувство бѣ заглушено отъ чувството на *народното* единство. За да засвидѣтелствуватъ това нѣкои събрания изявиха желание, щото въ засѣданията на генералнитѣ щати депутатитѣ да сѣдѣтъ както се падне и да се не дѣлѣтъ на съсловни групи. Прогласяваха принципа споредъ който депутатитѣ сѣ прѣдставители на цѣлата нация.

Да хвърлимъ единъ брѣзъ погледъ върху всяка една отъ тритѣ серии записки.

Духовенството искаше щото римокатолическата религия да е едничката официално призната въ държавата; то искаше възпитанието на дѣцата да бѣде изключително повѣрено на религиознитѣ общини; никой прѣподавателъ да се не приема въ вѣдомството на просвѣщението, ако той не е засвидѣтелствувалъ прѣданността си къмъ католическата вѣра. То искаше подлаганieto на цензура всичкитѣ съчинения и единъ черковенъ комитетъ да бѣде натоваренъ да указва на държавния прокуроръ книгитѣ противни на черквата.

Почти всичкитѣ му събрания констатираха ослабването на черковната дисциплина и неизбѣжността на една реформа по тая часть; почти всичкитѣ искаха урежданieto на мѣстни събори и провинциални синоди; почти всички искаха, священническото достоинство да не бѣде изключително достояние на благороднитѣ; почти всички тѣй сжщо се отказваха отъ данъчнитѣ прѣимущества съ които се ползуваше духовното съсловие. Въ събранията